

РЕШЕНИЕ

№ 2279

гр. София, 12.05.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 17 състав, в публично заседание на 01.02.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Юлия Раева

при участието на секретаря Албена Рибарска, като разгледа дело номер **8161** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 197, ал. 2-4, вр. чл. 269о от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).

Образувано е по жалба на Г. С. М. с адрес за кореспонденция Г. С., бУ. „А С” № 30А, . 1, „. П. О. срещу Решение № ПИ-81/13.10.2010 г. на директора на ТД на Н. Г. С..

В съдебно заседание процесуалният представител на жалбоподателя поддържа жалбата на изложените в нея основания.

Ответникът изразява становище за неоснователност на жалбата и моли да бъде отхвърлена.

Съдът, след съвкупна преценка на събраните по делото доказателства и доводите на страните, счита за изяснено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена срещу подлежащ на оспорване административен акт, от процесуално легитимирано лице и в срока по чл. 197, ал. 2 от ДОПК, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

От събраните по делото доказателства се установява, че срещу жалбоподателя е образувано изпълнително дело № 1619/2009 г. по описа на РД Г. С. на АДВ, понастоящем ТД на Н. Г. С. по молби за взаимна помощ № BG-EL-20/13.03.2009 г. и № BG-EL-21/13.03.2009 г. на Р Г с приложен към тях Акт № 273-01/97/2003 г. по описа на митница Промахонас, Република Г, представляващ изпълнителен титул за митнически задължения. Молбите са постъпили на гръцки език, по дело няма данни да са били придружени от превод на български език. Като част от административната

преписка е представен единствено превод на Акт № 273-01/97/2003 г.

На длъжника е изпратено съобщение за доброволно изпълнение, връчено на 02.10.2009 г. С цел обезпечаване на вземанията, с процесното Постановление за налагане на обезпечителни мерки № 1612/2009/000062/14.09.2010 г. е наложена възбрана върху следния недвижим имот, собственост на жалбоподателя: S ид. ч. от УПИ I, отреден за имот с планоснимачен № 314, квартал 11 по регулационния план на с. Плоски, общ. Сандански, целия с площ от 920 кв.м., находящ се в с. Плоски, У. „Мурата” № 1, при съседни: от три страни улици, УПИ II-240, УПИ VIII-236, ведно с цялата двуетажна жилищна сграда, построена в югоизточната част на гореописания имот, състояща се от първи жилищен етаж с площ 35 кв. м, втори жилищен етаж с площ от 60 кв. м и мазе с площ 30 кв. м, придобит с Нотариален акт № 79/23.02.2007, том I, рег. № 559, дело № 77 от 2007 г., вп. на 23.02. 2007 г. в Службата по вписвания-С. В постановлението е посочена данъчна оценка на имота в размер на 2 565,80 лв.

Жалбоподателят е обжалвал постановлението по административен ред. Жалбата му е оставена без уважение с Решение № ПИИ-81/13.10.2010 г. на директора на ТД на Н. Г. С. – предмет на оспорване в настоящото съдебно производство.

Въз основа на установената фактическа обстановка съдът направи следните изводи от правна страна:

Оспореното е решение е издадено от компетентен орган по смисъла на чл. 197, ал. 2 от ДОПК и в предписаната от закона писмена форма, но в нарушение на императивните изисквания за образуване на производство по предоставяне на взаимна помощ на държави-членки на Европейския съюз и по-конкретно на изискването за редовност на молбата за взаимна помощ.

По силата на чл. 269а, ал. 1 от ДОПК събирането на определена категория публични вземания е включено в обхвата на осъществяваната взаимна помощ с компетентните органи на държавите-членки на Европейския съюз. Съгласно чл. 269а, ал. 3 от ДОПК, действията по обезпечаване и събиране на публичните вземания по ал. 1 при осъществяване на взаимна помощ се извършват от публични изпълнители при условията и по реда на този кодекс.

Съгласно чл. 269б, ал. 6 от ДОПК молбите за взаимна помощ и приложенията към тях се придружават от превод на официалния език или на един от официалните езици на държавата на запитания орган, освен ако този орган освободи запитващия орган от задължението за превод. Нормата съответства на изискването на чл. 17 от Директива 2002/94/ЕО на Комисията. Понятията „запитващ орган” и „запитан орган” за целите на производството по ДОПК са дефинирани в § 1, т. 18 и т. 19 от ДР на ДОПК (в сила от 01.01.2007 г.). Съгласно легалните дефиниции „запитващ орган” по смисъла на дял четвърти, глава двадесет и седма „а” е компетентният орган на държава-членка на Европейския съюз, който изпраща молба за взаимна помощ при събиране на вземане по чл. 269а, ал. 1, а „запитан орган” е компетентният орган на държава-членка на Европейския съюз, който получава молба за взаимна помощ при събиране на вземане по чл. 269а, ал.1 ДОПК. В случая запитващ орган е компетентният орган на Република Г, а запитан орган е компетентният орган на Република Б.

Преценени на тази плоскост молбите за образуване на производството по събиране на публично вземане вх. № BG–EL–20/13.03.2009 г. № BG–EL–21/13.03.2009 г., подадени от запитващия орган на Република Г до българския компетентен орган, не отговарят на формалните изисквания за редовност по чл. 269б, ал. 6 от ДОПК. От ответника не са представени доказателства, че молбите са били придружени с превод на български

език. Такъв превод е представен за първи път в съдебното производство. В това отношение е основателно основното възражение на жалбоподателя, че не са налице предпоставките по чл. 269б от ДОПК за образуване на производство за събиране на публично вземане въз основа на молба за взаимна помощ от държава-членка на Европейския съюз и съответно налагането на обезпечителни мерки се явява незаконосъобразно само на това основание. В хода на съдебното производство безспорно се установи, че единствените преводи на български език на молбите за взаимна помощ и приложенията към тях са изготвени от ответника в хода на съдебното производство по адм. дело № 8145/2009 г., образувано по оспорване на Г. С. М. на Решение № 389/30.10.2009 г. на изпълнителния Д. на АДВ и че такива не се съдържат в административната преписка, с изключение на изпълнителното основание Акт № 273-01/97/2003 г., чийто превод съдът преценява като неточен (самото наименование на акта е преведено като „допълнително акт за нарушение”). Освен, че е неточен, от представения превод на Акт № 273-01/97/2003 г. не може да се установи дали актът е връчен на жалбоподателя, посочен като един от адресатите му и дали е влязъл в сила.

Липсват данни и доказателства запитаният орган – АДВ да е освободил запитващия орган от задължението да представи молбата в надлежен превод на официалния език на запитания орган – български език. Не се твърди от страна на ответника и не се сочат доказателства, че от страна на АДВ е изпълнена процедурата по чл. 269к, ал. 3 от ДОПК, т. е. да е поискано допълване на молбата за взаимна помощ.

Неизпълнението на изискванията на чл. 269б, ал. 6 от ДОПК по същество води до липса на изходящо от компетентния орган на запитващата държава волеизявление относно името и адреса на длъжника, размера на главницата и лихвата по вземането, както и относно наличието на условията по чл. 269з, ал. 3 от ДОПК – че вземането и/или изпълнителното основание не се обжалват и процедурата по принудително изпълнение на територията на държавата на запитващия орган не може да доведе до пълното събиране на вземането. На това основание се явява основателно и другото възражение в жалбата относно липсата на валидна декларация по чл. 269з, ал. 3 от ДОПК.

Констатираните процесуални нарушения са съществени, тъй като не само са ограничили правото на защита на жалбоподателя срещу издаденото постановление за налагане на обезпечителни мерки, но препятстват и съдебния контрол за наличието на вземане, попадащо в обхвата на чл. 269а, ал. 1 от ДОПК и изпълнително основание, въз основа на което да се предприеме принудителното му събиране.

Като не е отчел спецификата на производството по глава двадесет и седма „а” от ДОПК и не е съобразил посочените по-горе нередовности при неговото образуване, а е потвърдил наложената на Г. М. обезпечителна мярка, изпълнителният Д. на АДВ е издал незаконосъобразен административен акт, който подлежи на отмяна ведно с постановлението за налагане на обезпечителни мерки.

Преписката следва да се изпрати на публичния изпълнител за изпълнение на процедурата по чл. 269к, ал. 3 от ДОПК и в зависимост от действията на запитващия орган да се извърши повторна преценка за наличието на основания за образуване на производство по събиране на вземане по реда на чл. 269а и сл. от ДОПК - редовна молба за взаимна помощ, придружена с официален превод на български език, влязло в сила изпълнително основание, характера и размера на вземането, подлежащо на събиране, респективно основания за налагане на обезпечителни мерки, както и условията по чл. 269з, ал. 3 от ДОПК.

При този изход на спора на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК ответникът следва да бъде осъден да заплати сумата от 14.98 лева, от които 10 лева - платена държавна такса за подаване на жалба срещу административен акт и 4.98 лева разходи за изпращането ѝ по куриер съгласно приложената разписка, издадена от „Спиди” . По делото е представен договор за правна защита и съдействие от 25.01.2011 г., сключен от жалбоподателя, в който не са посочени данни за договорено и изплатено адвокатско възнаграждение за процесуално представителство, поради което такова не следва да се присъжда.

Водим от горното и на основание чл. 197, ал. 3, Административен съд, С.-Г., I отд., 17-ти състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение № ПИ-81/13.10.2010 г. на директора на ТД на Н. Г. С. и Постановление за налагане на обезпечителни мерки № 1612/2009/000062/14.09.2010 г., издадено от Е Т-И на длъжност публичен изпълнител при ТД на Н. Г. С., Дирекция „Събиране”, Отдел „Принудително изпълнение”.

ИЗПРАЩА преписката на публичен изпълнител при ТД на Н. Г. С. за ново произнасяне по молби за взаимна помощ вх. № BG-EL-20/13.03.2009 г. и № BG-EL-20/13.03.2009 г. по описа на АДВ при спазване на указанията по тълкуване и прилагане на закона, дадени в мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА ТД на Н. Г. С. да заплати на Г. С. М. от Г. С., ЕГН * сумата от 14.98 лева (четиринадесет лева, деветдесет и осем стотинки) разноски по делото.

Решението не подлежи на обжалване.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: